

א) שבעות מג: טו (ב) שבעות מג: טז (ג) שבעות מג: טז (ד) שבעות מג: טז (ה) שבעות מג: טז (ו) שבעות מג: טז (ז) שבעות מג: טז (ח) שבעות מג: טז (ט) שבעות מג: טז (י) שבעות מג: טז (יא) שבעות מג: טז (יב) שבעות מג: טז (יג) שבעות מג: טז (יד) שבעות מג: טז (טו) שבעות מג: טז (טז) שבעות מג: טז (יז) שבעות מג: טז (יח) שבעות מג: טז (יט) שבעות מג: טז (כ) שבעות מג: טז (כא) שבעות מג: טז (כב) שבעות מג: טז (כג) שבעות מג: טז (כד) שבעות מג: טז (כה) שבעות מג: טז (כו) שבעות מג: טז (כז) שבעות מג: טז (כח) שבעות מג: טז (כט) שבעות מג: טז (ל)

מוסף רש"י

קתא. בית די (שבועות
מג: אבד קתא דמגלא
אבד אלפא זוי. דסבר
וקביל. אכל כל זמן
קיימין על כרחו גובה חוב,
אם מלוה סתם הוא, סתם
מלוה שלשים יום, ואם פירש
לו זמן ששיעור זמנו יפרע,
ולא מצי לממר סברת
וקבילת. דאי לא שטית
קבילה. לשם פרעון לא
קבילה. וזיין דקבילה לשם
משכון כל מנה דלא מהיר
ליה משכונה לא גבי ולא מצי
פטר נפשיה דמני דמי
(שם). מניין לבעל חוב
שקונה משכוב. כל ימי
הלוואה המשכון קנין לו ואם
נאסם חייב באונסין, שאי
עליו לא שומר חנם ולא
כשומר שטר שפטרין
באונסין, אלא טול דבשומ
ובמיתו עומד (פסחים
ל: א). ולך תהיה צדקה.
בשעת העשות חייב, אי
אמרת קונה משכון איכא
צדקה ביה שכינה שטר
בשלמתו, ששאל לו זה דבר
הקנין לו, ואם אינו קונה,
צדקה בשיעור זמן, על
שלו שטר (שם). שלא
בשעת הלוואתו. כגון ע"י
ב"ד, דכתיב משפטי קדש,
דכתיב לעיל מיהי בחון
תעמוד והאיש וגו', ואמר
מר זה שליח ב"ד (שבועות
מד: שומר אבדה. הכניס
אבדת מצוי ליתו, דכתיב
ואספתם אל מוך ביתך (ב"ק
טו:). בשומר חנם. ואינו
חייב אלא בשפיטה (עיר
כ:). בשומר שטר. וחיוב
גניבה ואבדה, דשומר שטר
מלוה הוא, דהעסק במלוה
פטור מן המלוה (שם) א':
שטר מלוה (שבועות מד:).
לימא דרב יוסף תנאי
היא. דמלתא דרבה דאי
תנאי. דרב יוסף קבילת דאי
ליה דרבה. אלא דרב יוסף
מי למתא תנאי הוא, מי מצי
לאוקמי לר' אליעזר כותיה
(שם).

השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא פב.

צ א ב מ"י פ"י מהל'
שכירות הל' א ועין
השגות ובמ"מ וכל"מ
סגור עשין פט טו"ע ח"מ
סי' עב סג"ג ז וע"ש
בהג"ה:

תורה אור השלם

1 השב תשיב לו את
העבטו בבא השמוש
ושבב בשלמתו וברבך
ולך תהיה צדקה לפניי
דברים כו ג

על המשכון. בשעת הלוואה משמע: ומתני'. שהלווה פירות: אי הכי קמה ליה מתני' דלא כרבי עקיבא. דקתני אכל אס הלווה מעות שומר חנם ואנן קיימא לן במסכת סנהדרין (דף פו.) בזבולו סתמי סתם משנה רבי מאיר סתם ספרא ר' יהודה סתם ספרי ר' שמעון וכולוהו אליבא דר' עקיבא: לימא. ר' אליעזר ור' עקיבא: בדלא שוי שיעור זוי קא מפלגי

HebrewBooks.org © Moznanim Publishers. No commercial use allowed.

נימא בדלא שוי שיעור זוי וברשמואל קמיפלאגי. פי' בקונט' אכל דשוי הוי לכ"ע ש"ס ושיליה שבעות הדיינים (שבעות דף מג: ושם מה. ד"ה מא) יש ספרים דגרסי ה"ד אי דשוי שיעור זוי מ"ט דרבי אליעזר אלא דללא שוי ודשמואל קמיפלגי משמע כפ"ה דשוי מודו כ"ע וקשה דל"כ אמאי קאמר מתניתין דלא כר' אליעזר לוקמה דללא שוי שיעור זוי ומיתי ככ"ע וכו"ה הא דקאמר דמתניתין דלא כרבי אליעזר היינו לפי המסקנה דפליגי דשוי שיעור זוי וכדכ"ג יוסף דהא לרבה דהלכתא כוותיה פליגי לפי המסקנה דשמואל כדפי' בפ"ג לעיל (דף כט. ושם ד"ה והו) ומיהו יש לומר דלא מצי לאוקמי מתני' דשוי וככ"ע דל"כ סברא שיתלוך רבי יהודה על רבי אליעזר ור' עקיבא אלא ודאי מתני' דללא שוי איירי אכל קשה כיון דשוי שיעור זוי לכולי עלמא אצדו מעותיו אס כן דללא שוי מה שנגד המשכון נמי אצדו לכ"ע ואס כן אמאי ישבע דללא שוי שיעור זוי המשכון בלא שפישה מה מרווח מאותה שבעה והלאה המעות שנגד המשכון אצד אפי' לא שפיע והימירם על המשכון יטול אפי' שפע במשכון כיון דלית ליה לדשמואל וכו"ה כמו שפירש בקונטרס דהיכא דלא (ה) נקט שיעור זוי אפילו כנגד המשכון לא יפסיד לר' אליעזר משום דלא נקטיה אלא לזכרון דברים בעלמא זה אין נראה דאי דשוי אצדו מעותיו אס על גב דלית ליה לדשמואל אס כן ע"כ לא אצדו אלא מטעמיה דרב יוסף דמשום מלוה הוי ש"ס ומהאי טעמא נמי יפסיד מה שנגד המשכון דללא שוי דהא כ"ס שפיעה מלוה שהלווה על המשכון מועט ועוד דלפי גירסת הספרים היה משמע כרב יוסף וקי"ל לרבה דכפריש' בפ' אלו מציאות (סג) ומיהו יש לומר דשוי הוי לכ"ע שומר שטר ולא מטעמי' דרב יוסף אלא מטעמיה דשמואל דחשיב כאלו פירש אצד המשכון אצדו מעותיו וכי לא שוי שיעור זוי בשעת הלוואה לא נקיט ליה אלא לזכרון דברים בעלמא ואפילו כנגד המשכון לא חשיב כאלו פירש אצד המשכון קמיפלגי פי' אף דללא שוי ודשמואל קמיפלגי ולא דבר' יתחק ורב יוסף דבטעמיהו לא מצי פליגי אלא דלפי האמת לא פליגי

הלווה על המשכון קתני אלא לא קשיא כאן שהלווה מעות כאן שהלווה פירות והא מוקתני סיפא ר' יהודה אומר הלווה מעות שומר חנם הלווה פירות שומר מכלל דלתנא קמא לא שני ליה כולה רבי יהודה היא וחסורי מיחסרא והכי קתני הלווה על המשכון שומר שטר במה דברים אמורים שהלווה פירות אבל הלווה מעות שומר חנם שרבי יהודה אומר הלווה מעות שומר חנם הלווה פירות שומר שטר אי הכי קמה לה מתני' דלא כרבי עקיבא אלא מחזורתא מתניתין דלא כר' אליעזר לימא בדלא שוי משכון שיעור זוי וברשמואל קא מיפלגי דאמר שמואל האי מאן דאזופיה אלפא זוי לחבריה ואנח ליה קתא דמגלא עילויהו אבד קתא דמגלא אבדו אלפא זוי אי בדלא שוי משכון שיעור זוי דכולי עלמא אית להו דשמואל והכא בדשוי שיעור זוי וקא מיפלגי בדרי' יצחק דאמר ר' יצחק במנין לבעל חוב שקונה משכון שנאמר ולך תהיה צדקה אם אינו קונה משכון צדקה מנא ליה מכאן לבעל חוב שקונה משכון ותסברא דאימור דאמר ר' יצחק במשכנו שלא בשעת הלוואתו אבל משכנו שלא בשעת הלוואתו מי אמר אלא אית להו דרבי יצחק והכא במשכנו בשעת הלוואתו ובשומר אבידה קא מיפלגי דאיתמר שומר אבידה רבה אמר בשומר חנם רב יוסף אמר בשומר שטר לימא דרב יוסף תנאי היא לא בשומר אבידה דכולי עלמא אית להו דרב יוסף והכא במלוה

הלווה על המשכון קתני אלא לא קשיא כאן שהלווה מעות כאן שהלווה פירות והא מוקתני סיפא ר' יהודה אומר הלווה מעות שומר חנם הלווה פירות שומר מכלל דלתנא קמא לא שני ליה כולה רבי יהודה היא וחסורי מיחסרא והכי קתני הלווה על המשכון שומר שטר במה דברים אמורים שהלווה פירות אבל הלווה מעות שומר חנם שרבי יהודה אומר הלווה מעות שומר חנם הלווה פירות שומר שטר אי הכי קמה לה מתני' דלא כרבי עקיבא אלא מחזורתא מתניתין דלא כר' אליעזר לימא בדלא שוי משכון שיעור זוי וברשמואל קא מיפלגי דאמר שמואל האי מאן דאזופיה אלפא זוי לחבריה ואנח ליה קתא דמגלא עילויהו אבד קתא דמגלא אבדו אלפא זוי אי בדלא שוי משכון שיעור זוי דכולי עלמא אית להו דשמואל והכא בדשוי שיעור זוי וקא מיפלגי בדרי' יצחק דאמר ר' יצחק במנין לבעל חוב שקונה משכון שנאמר ולך תהיה צדקה אם אינו קונה משכון צדקה מנא ליה מכאן לבעל חוב שקונה משכון ותסברא דאימור דאמר ר' יצחק במשכנו שלא בשעת הלוואתו אבל משכנו שלא בשעת הלוואתו מי אמר אלא אית להו דרבי יצחק והכא במשכנו בשעת הלוואתו ובשומר אבידה קא מיפלגי דאיתמר שומר אבידה רבה אמר בשומר חנם רב יוסף אמר בשומר שטר לימא דרב יוסף תנאי היא לא בשומר אבידה דכולי עלמא אית להו דרב יוסף והכא במלוה

דשמואל דחשיב כאלו פירש אצד המשכון אצדו מעותיו וכי לא שוי שיעור זוי בשעת הלוואה לא נקיט ליה אלא לזכרון דברים בעלמא ואפילו כנגד המשכון לא חשיב כאלו פירש אצד המשכון קמיפלגי פי' אף דללא שוי ודשמואל קמיפלגי ולא דבר' יתחק ורב יוסף דבטעמיהו לא מצי פליגי אלא דלפי האמת לא פליגי

דלפי גירסת הספרים היה משמע כרב יוסף וקי"ל לרבה דכפריש' בפ' אלו מציאות (סג) ומיהו יש לומר דשוי הוי לכ"ע שומר שטר ולא מטעמי' דרב יוסף אלא מטעמיה דשמואל דחשיב כאלו פירש אצד המשכון אצדו מעותיו וכי לא שוי שיעור זוי בשעת הלוואה לא נקיט ליה אלא לזכרון דברים בעלמא ואפילו כנגד המשכון לא חשיב כאלו פירש אצד המשכון קמיפלגי פי' אף דללא שוי ודשמואל קמיפלגי ולא דבר' יתחק ורב יוסף דבטעמיהו לא מצי פליגי אלא דלפי האמת לא פליגי

דלפי גירסת הספרים היה משמע כרב יוסף וקי"ל לרבה דכפריש' בפ' אלו מציאות (סג) ומיהו יש לומר דשוי הוי לכ"ע שומר שטר ולא מטעמי' דרב יוסף אלא מטעמיה דשמואל דחשיב כאלו פירש אצד המשכון אצדו מעותיו וכי לא שוי שיעור זוי בשעת הלוואה לא נקיט ליה אלא לזכרון דברים בעלמא ואפילו כנגד המשכון לא חשיב כאלו פירש אצד המשכון קמיפלגי פי' אף דללא שוי ודשמואל קמיפלגי ולא דבר' יתחק ורב יוסף דבטעמיהו לא מצי פליגי אלא דלפי האמת לא פליגי

דלפי גירסת הספרים היה משמע כרב יוסף וקי"ל לרבה דכפריש' בפ' אלו מציאות (סג) ומיהו יש לומר דשוי הוי לכ"ע שומר שטר ולא מטעמי' דרב יוסף אלא מטעמיה דשמואל דחשיב כאלו פירש אצד המשכון אצדו מעותיו וכי לא שוי שיעור זוי בשעת הלוואה לא נקיט ליה אלא לזכרון דברים בעלמא ואפילו כנגד המשכון לא חשיב כאלו פירש אצד המשכון קמיפלגי פי' אף דללא שוי ודשמואל קמיפלגי ולא דבר' יתחק ורב יוסף דבטעמיהו לא מצי פליגי אלא דלפי האמת לא פליגי